

Пропозиції 2022

Стати творцями єдності

Сприяння зростанню єдності, створенню зв'язків між людьми: це один із великих викликів нашого часу.

Сьогодні характерні суперечливі події.

З одного боку, людство стає все більш і більш обізнаним наскільки взаємопов'язаним воно є з усім творінням. Пандемія змусила нас ще раз усвідомити, що ми одна людська сім'я; ми всі разом зазнаємо певних труднощів, і ми можемо подолати їх тільки разом.

З іншого боку, світ стає все більш поляризованим соціально, політично та етично. Це призводить до нових переломів у суспільстві, між країнами і навіть всередині сімей. Християни не застраховані від цих суперечностей. Між Церквами і навіть всередині них відмінності міцнішають і перетворюються на розбіжності в той самий момент, коли наше свідчення миру, у всьому нашому різноманітті, було б життєво важливим.

У деяких країнах сьогодні ці суперечності пов'язані з величезною втратою довіри до християнських спільнот, спричиненою виявленням вчиненого сексуального та духовного насильства. Багато людей вважають, що їхню довіру зрадили. У Тезе, як і в інших місцях, в останні роки ми працюємо над правдою щодо цих серйозних питань. І ми хочемо зробити все можливе, щоб Тезе могло бути безпечним місцем для кожної людини.

Церква покликана бути місцем дружби для всіх. Для цього сьогодні необхідне радикальне навернення у вірності Євангельській звістці. Христос своєю любов'ю, яка перейшла до самовіддачі, відкрив нове джерело, з якого ми можемо черпати енергію, щоб жити як брати і сестри, просувати

гідність кожної людини і піклуватися про творіння. Через наше братерське і сестринське сопричастя, Христос просить нас бути знаком того, що Він прийшов, щоб об'єднати всіх людей у Божій любові.

Я хотів би, щоб ці пропозиції на 2022 рік запросили нас запитати себе: яку роль ми можемо відіграти, щоб допомогти єдності зростати в людській сім'ї і з усім творінням, з нашими ближніми, в наших Церквах і громадах, і навіть у наших серцях?

f. Avis

- Кожна з шести пропозицій супроводжується текстом, який допоможе поглибити наші роздуми. Ці короткі цитати будуть предметом статей на сайті, подкастів і семінарів в Тезе.
- Біблійні посилання та коментарі будуть опубліковані в Інтернеті для кожної з цих шести пропозицій. Вони надихнуть вибір текстів до біблійних введень в Тезе. Переглянути www.taize.fr/bible

Паломництво довіри в 2022 році

Хоча ми до сих пір відчуваємо наслідки пандемії, ми сподіваємося, що зможемо продовжити паломництво довіри в Тезе та інших місцях:

- Протягом року щотижневі зустрічі в Тезе
- З 8 по 15 травня 2022 року - паломництво на Святу Землю.
- З 13 по 17 липня 2022 року - зустріч дружби між молодими мусульманами і християнами.
- З 21 по 28 серпня 2022 року - тиждень роздумів для молоді віком від 18 до 35 років. Протягом цього тижня бажаючі можуть взяти участь у спеціальній програмі щодо збереження біорізноманіття.
- З 28 грудня 2022 року по 1 січня 2023 року в Турині буде оголошено наступне місто, що прийматиме європейську зустріч.

Пропозиція перша | *Радість отримувати*

Кожен з нас може зробити свій внесок у майбутнє миру та єдності в людській родині. Це починається з відносин, які ми будуємо один з одним. Нам потрібно піклуватися один про одного, у наших сім'ях, з нашими рідними та друзями, особливо в часи випробувань.

Єдність людської сім'ї також міцнішає щоразу, коли ми відкриваємось для тих, походження кого є відмінним від нашого. Чи можемо ми частіше йти назустріч іншим, включаючи тих, до яких ми б не підходили спонтанно? Часто ми будемо здивовані отримати від них те, що ніколи не могли уявити.

Якщо ми не дозволимо собі бути паралізованими своїми ваганнями чи страхами, ми пізнаємо радість отримувати. Ми знаходимо власну ідентичність у наших стосунках з іншими, і вони навіть можуть допомогти нам вийти з часів внутрішнього смутку і надати сенс нашому існуванню.

В одній із притч, які розповідає Ісус, пораненому допомагає незнайомец, який проходить повз. Вчиняючи так, ця людина ризикувала вийти за межі етнічних, політичних та релігійних бар'єрів. Хіба той спонтанний вчинок, завдяки якому він став сусідом пораненого, не надав сенсу його життю того дня? І сьогодні ми пам'ятаємо і надихаємось цією постаттю, «добрим самарянином» (Луки 10:29-37)

*«Однією з приказок в нашій країні є **убунту** – суть людського життя. **Убунту** говорить про те, що ви не можете існувати ізольовано як людина. Це свідчить про нашу взаємопов'язаність. Ми занадто часто думаємо про себе як про окремих людей, відокремлених один від одного, тоді як ви пов'язані, і те, що ви робите, впливає на весь світ».*

Почесний англіканський архієпископ Десмонд Туту,
борець проти апартеїду та за примирення в Південній Африці

Пропозиція друга | *Сприяння діалогу*

Щоб допомогти єдності зростати, перш за все, потрібно створити зв'язки довіри. Але надто часто людські стосунки знаходяться під загрозою недовіри. Словесне насильство все частіше зустрічається в публічних дебатах і в соціальних мережах, а людьми маніпулюють через страх. Як ми повинні реагувати на такі зловживання?

Ми можемо слухати і вступати в діалог. Це не означає говорити іншій людині, що ми поділяємо її думку, якщо це не так, але замість цього робити все можливе, щоб продовжити розмову з тими, хто думає інакше, ніж ми. Спробуймо і зробимо все, що в наших силах, щоб уникнути розриву цього діалогу.

Давайте приймемо рішення ніколи ні на кого не наклеювати ярликів і не поширювати упередження. Ніхто не повинен зводитися до певної дії чи думки. І незгоду, навіть радикальну, можна висловити без агресії, хоча ми повинні визнати, що часом, перед обличчям певних ситуацій несправедливості, доводиться висловлювати гнів.

Існують рефлексії захисту власної ідентичності, які посилюють розлади в нашому суспільстві, і це також існує в християнських спільнотах. Замість того, щоб визначати себе в опозиції до інших, чи можемо ми розвинути ідентичність і почуття приналежності, які не виключають відкритості до інших?

«Найсправжніша і найтісніша дружба може існувати між людьми, які по-різному думають про важливі речі. Це, природно, включає в себе елемент болю, але це робить нашого друга ще дорожчим для нас.»

Французький філософ Жак Марітен, 1970

Пропозиція третя | **Всі ми брати та сестри**

Допомагати зростанню єдності означає відмовитись від соціальної нерівності. Деякі поляризації кореняться у виключенні, що його проваживали або відчували велика кількість людей, часто навіть цілих націй.

З християнами всіх Церков, з віруючими різних релігій, з жінками та чоловіками доброї волі, які не вірять в Бога, ми можемо бути солідарними з людьми, які опинилися в складному становищі, з тими, хто виключений, з мігрантами, чії життєві шляхи часто позначені великими стражданнями.

Спосіб життя, як братів і сестер починається з нашого порогу. Давайте вийдемо за межі поділів та створимо дружбу. І ми побачимо, що наші серця стають більш відкритими, ширшими, людянішими. Чи знаємо ми, наскільки наш особистий спосіб життя може вплинути на когось навіть на іншому кінці землі?

Для віруючих, життя в єдності невіддільне від віри. Ісус сказав: «Усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви мені зробили» (Матея 25:40). Прийшовши у світ, Ісус Христос з'єднався з кожною людиною. Ми наближаємося до нього, коли йдемо назустріч тим, кого поранило життя; вони дають нам змогу вступити з ним у глибші стосунки.

«Найбільший виклик сьогодення: як здійснити революцію серця, революцію, яка має початися з кожного з нас. Коли ми починаємо займати найнижче місце, мити ноги іншим, любити наших братів і сестер тією палаючою любов'ю, тією пристрасною, яка привела до хреста, тоді ми справді зможемо сказати: «Тепер я почав».

Американська журналістка Дороти Дей, що боролась за права людини, 1963

Пропозиція четверта | **Солідарність зі всім Творінням**

Сьогодні ми чіткіше бачимо єдність творіння. Взаємозалежність усіх живих істот змушує нас усвідомити, що ми в певному сенсі є сестрами і братами всіх істот. Для віруючих наша чудова планета — це дар, який Бог довірив нам і який ми маємо передати наступному поколінню.

Сьогодні ми бачимо, наскільки планета ослаблена внаслідок діяльності людини. Останнім часом екологічні катастрофи та екстремальні кліматичні явища вплинули на багато частин світу. Через ці кризи все більше людей будуть змушені покинути рідні землі, які стали непридатними для життя. І вже протягом десятиліть велика кількість досліджень попереджає нас про знищення біорізноманіття.

Перед обличчям цих надзвичайних екологічних ситуацій вирішальне значення мають політичні реакції, наукові інновації та соціальний вибір. Багато молодих людей беруть на себе сміливі зобов'язання, але, правда, деяких з них переслідує розчарування та гнів – і це зрозуміло.

Ми не повинні падати духом через все це! Зміни часто починаються з «майже нічого». Для віруючих віра в Бога стимулює відданість і віру в здатність людей реагувати на ці кризи. Чи можемо ми запитати себе: який конкретний крок, яким би скромним він не був, я можу зробити найближчим часом, щоб почати чи поглибити екологічну трансформацію?

«Усі ми – хто і де б із нас не був – можемо відіграти свою роль у зміні нашої колективної реакції на безпрецедентну загрозу зміни клімату та погіршення стану довкілля. Опіка над Божим творінням є духовним дорученням, яке вимагає відповіді із зобов'язанням. Це є критичний момент. Майбутнє наших дітей і майбутнє нашого спільного дому залежить від цього.»

Спільна заява Папи Римського Франциска, Патріарха Константинопольського Варфоломія, Ариєпископа Кентерберійського Джастіна Велбі, 1 вересня 2021 р.

Пропозиція п'ята | *Порив до християнської єдності*

Пошук єдності є основним викликом для християн. Як ми можемо бути джерелом братерства та сестринства, якщо самі підтримуємо розділення? У Христі ми знаходимо унікальне джерело єдності (Івана 17: 20-21; Ефесян 2:14). Віддаючи своє життя на хресті, він проявив найглибшу любов, яка руйнує ненависть і бар'єри між людьми.

Євангеліє кличе нас вийти за рамки розділень і свідчити, що єдність можлива у великій різноманітності. Хіба це не є найважливішим служінням до якого покликані християни, заради того, щоб спільнота людей на землі жила разом, як брати і сестри? Таке свідчення говорить голосніше, ніж слова.

Євангелія спонукає нас культивувати мистецтво творення єдності. Ми всі можемо бути творцям єдності поширюючи слухання та дружбу там, де ми знаходимося.

У діалозі між християнськими конфесіями відмінності, які залишаються, повинні бути сприйняті серйозно. Богословські дослідження є незамінними. Але діалог сам по собі не призводить до видимої єдності.

Щоб йти вперед, ми повинні частіше збиратися у колі хрещених членів різних церков. У спільній молитві, зосередженій на Слові Божому. Хто знає? Святий Дух може здивувати нас. Ми можемо виявити, що Ісус є тим, хто об'єднує нас, і що любов Христа може світити набагато більш чітко, коли ми смиренно визнаємо чого нам не вистачає і коли ми відкриваємося до того, що ми можемо отримати від інших.

«Важливо відкритися до того, щоб давати і отримувати один від одного. Не впасти в догматичний релятивізм, але досягти точки, де ми розуміємо, що основи апостольської віри можуть бути виражені вздовж різних, але все ж об'єднуючих ліній. Сподіватися і чекати нового вибуху духу і бути готовими приймати його.»

Елізабет Бер-Сігель, православна богословка, 1986

Пропозиція шоста | **Дозвольмо Богові об'єднати наші серця**

Дозволити єдності зростати вимагає зобов'язання нашого цілого єства, що починається у нашому серці. За словами вічного псалму, наша молитва піднімається до Бога: «Води моїм серцем, щоб перед іменем твоїм острах мало.» (Псалом 86:11)

Щоб рухатися до внутрішньої єдності, чи не потрібно іноді розібратися у наших бажаннях, прийнявши те, що ми не можемо зробити та спробувати все? Якщо багато можливостей лежать перед нами, давайте спробуємо розпізнати, які найбільше ведуть до миру, світла та щастя.

У нас є глибока спрага спілкування та єдності, яка приходить до нас від Бога. І ми можемо висловити її в молитві. Навіть кілька слів, тиша наодинці з Богом допомагає нам визначити сенс життя і відновити нашу готовність дозволити Святому Духу працювати в нас.

Щоб знайти єдність серця, завжди можливий один шлях: звернути наші очі до Ісуса Христа, навчитися краще його розуміти, доручити йому наші радості та проблеми. Навіть у розпал труднощів, навіть з дуже невизначеним майбутнім, ми можемо продовжувати свою подорож крок за кроком довіряючи тому, що через Святий Дух, воскреслий Христос завжди з нами.

«Вступати в тишу, означає слухати Бога, відкидаючи все, що стримує нас від того, щоб слухати і чути Бога. Це означає слухання Бога, де б він не висловив свою волю, у молитві та за межами молитви як такої. Нам потрібна ця тиша, щоб здійснити Божу волю; тиша, продовжена іншою природою нас самих, те, чим ми так часто нехтуємо... або те, що ми ігноруємо через невігластво – спогади. Ми повинні «збирати» стежки, підказки, запрошення, накази Божої волі, як фермер, який збирає свій урожай у сарай, як дослідник, який збирає результати експерименту.»

Французька письменниця і соціальна працівниця Мадлейн Дельбрель, 1968